

R. Abłamowicz

Rogoźnik, st. 2, gm. Bobrowniki, woj.
katowickie, AZP 95-48/-

Informator Archeologiczny : badania 25, 48

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rogoźnik, st. 2
gm. Bobrowniki, woj. katowic-
kie
AZP 95-48/—

Muzeum Śląskie w Katowicach

Badania prowadziła mgr R. Abłamowicz (MŚ w Katowicach). Finansowane przez Muzeum Śląskie w Katowicach. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa. Schyłek epoki brązu — okres halszacki, wczesne średniowiecze.

Stanowisko 2 w Rogoźniku jest położone na wschód od zabudowań wsi, na niewielkim, łagodnym wzniesieniu, ok. 100 m na południe od drogi Rogoźnik–Strzyżowice.

W celu rozpoznania charakteru i chronologii stanowiska założono 2 wykopy o wymiarach 5 x 5 m każdy, oznaczone numerami I i II. O umiejscowieniu wykopów (partia centralna łagodnego stoku) decydowało głównie nasilenie występowania na powierzchni materiału ceramicznego.

W wykopie I warstwa humusu sięgała do ok. 25–30 cm. Poniżej wystąpiła warstwa lessowo–piaszczystej ziemi, barwy jasnobrunatnej, o miąższości 10–15 cm. W jej obrębie znaleziono kilka skorup (w tym fragm. placka glinianego) oraz wiórek krzemienne. Na gł. ok. 40 cm w części północno–zachodniej i południowo–zachodniej działki uchwycono fragmentarycznie zachowaną warstwę kulturową, miąższości ok. 10–20 cm. W pozostałej części wykopu występowała glina barwy jasnobrunatnożółtej (calec). Z warstwy kulturowej pochodzi materiał ceramiczny, wśród którego można wyróżnić skorupy z naczyń kultury łużyckiej z późnej epoki brązu lub wczesnej epoki żelaza oraz — mniej liczne — skorupy wczesnośredniowieczne (raczej z fazy późnej). Pod warstwą kulturową zalegał całcowy piasek.

W wykopie II warstwa humusowa sięgała do gł. ok. 30 cm, poniżej niej wyróżniono warstwę lessowo–piaszczystej ziemi o zabarwieniu jasnobrunatnym, miąższości ok. 10–20 cm. W warstwie tej wystąpiło kilkanaście skorup kultury łużyckiej. Warstwa kulturowa z wyraźnymi, ciemnobrunatnymi zaciemnieniami w części wschodniej i południowo–zachodniej rysowała się od gł. ok. 40 cm, a sięgała do gł. ok. 75–85 cm. Pochodzi z niej materiał ceramiczny głównie należący do kultury łużyckiej (późna epoka brązu — wczesny okres epoki żelaza), a także — mniej liczny — materiał wczesnośredniowieczny fazy późnej. Pod profilem wschodnim odkryto zaciemnienie (obiekt 1) małych rozmiarów, które na obecnym etapie badań można interpretować jako pozostałość słupka. W przekroju miał on kształt prostokątny, zaokrąglony w części dennej. Z obrębu obiektu 1 pochodzą wyłącznie węgielki drzewne, niestety nie natrafiono na materiał ceramiczny.

Podsumowując należy stwierdzić, iż stanowisko 2 w Rogoźniku po wstępnym, sondażowym rozpoznaniu należy określić jako osadę wielokulturową. Pozyskany materiał ceramiczny wiąże się z kulturą łużycką i może być wstępnie datowany na późny okres epoki brązu i wczesny okres epoki żelaza, ponadto część skorup wiąże się z okresem wczesnośredniowiecznym (może X–XI wiek).

Materiały złożono w Dziale Archeologii Muzeum Śląskiego w Katowicach.

Nie wyklucza się możliwości kontynuowania prac.